

De wereld gaat voorbij

*‘En de wereld gaat voorbij en haar begeerte,
maar wie de wil van God doet, blijft tot in eeuwigheid’.*

1 Johannes 2:17

God roept ons ertoe op geen vriendschap met de wereld te sluiten. Want de wereld verwierp de Zoon van God, de Heiland van de wereld, de Heer der heerlijkheid. Daarom staat er nu: *“Met voorbijzien dan van de tijden der onwetendheid beveelt God nu aan de mensen, dat zij zich allen overal moeten bekeren, omdat Hij een dag heeft bepaald, waarop Hij het aardrijk in gerechtigheid zal oordelen door een man die Hij daartoe heeft bestemd, waarvan Hij aan allen zekerheid heeft gegeven door Hem uit de doden op te wekken”* (Hand. 17:30-31). God heeft een dag vastgesteld, waarop Hij het aardrijk zal oordelen in gerechtigheid door Christus Jezus. Het lege graf is een voortdurende herinnering aan die naderende dag. Gelovigen worden gered. Zij hebben zich van de afgoden tot God bekeerd om de levende en waarachtige God te dienen en Zijn Zoon uit de hemelen te verwachten, die Hij uit de doden heeft opgewekt, Jezus, die ons redt van de komende toorn (1 Tess. 1:10). De God nu van alle genade heeft de gelovigen geroepen tot Zijn eeuwige heerlijkheid in Christus Jezus (1 Petr. 5:10). God roept ons ertoe op onszelf onbesmet te bewaren van de wereld. Waarom zouden wij in haar lot delen?

De wereld vóór de vloed

De hele wereld ligt in het boze (1 Joh. 5:19). Want de hele wereld is in de macht van de overste van de wereld, de aartsvijand van God. Het boze karakter van de wereld is vanaf de hof van Eden duidelijk geworden. Maar naast de ongehoorzamen zijn er ook altijd mensen geweest die het gezag van God *wel* erkenden en vertrouwden op Zijn genade. Het geslacht van Kaïn keerde God de rug toe en rekende niet met Zijn rechten. Zij luisterden niet naar de profetie van Henoeh (Jud.:14), maar probeerden voor zichzelf een betere wereld te maken dan Eden. Maar dit was wel een wereld *zonder* God. Het geslacht van Set echter vertrouwde op de HERE en zonderde zich af van de bewoners van de aarde. Noach geloofde in de goddelijke aanwijzing die hij kreeg over de dingen die nog niet gezien werden, en hij maakte eerbiedig een ark gereed tot behoudenis van zijn huis (Hebr. 11:7). De

toenmalige wereld werd overstroomd door water, en iedereen kwam om. Maar de gelovigen werden door middel van de ark gered van de wereld van de goddelozen. Degenen die gered werden, brachten God in hun leven. Degenen die omkwamen, hadden God losgelaten.

De afgodische wereld

De afgodische bewoners van het land Kanaän werden ertoe veroordeeld om uitgeroeid te worden, zodra zij de maat van hun ongerechtigheid volgemaakt hadden (Gen. 15:16). Daarom werd Abraham geroepen door God om in het land te wonen als vreemdeling. Zijn tent liet zien dat hij een gast was, en zijn altaar toonde dat hij een aanbidder was van de levende, waarachtige God. De Amoriëten hadden hun eigen koningen en bestuurders, hun wetten en gewoonten, hun bezigheden en plezier, maar dit had niet de interesse van Abraham, de vriend van God. *“Want hij verwachtte de stad die de fundamenteën heeft, waarvan God ontwerper en bouwmeester is”* (Hebr. 11:10). Trouw aan God, woonde Abraham ver van de steden in de vlakke, lang voordat het oordeel van God ze vernietigde.

Christus en de wereld

Geroepen door een hemelse roeping en geen aardse, is onze erfenis in de hemel en niet op de aarde. Wij zijn net als de Heer Zelf gescheiden van de wereld. De Heer zei: *“Zij zijn niet van de wereld, zoals Ik niet van de wereld ben”* (Joh 17:16). Dat is wat de Heer denkt over onze relatie met de wereld. Wanneer anderen dit hadden gezegd, zouden we het niet geloofd hebben. Zouden wij uit onszelf op de gedachte gekomen zijn, dat ons leven parallel loopt met dat van Christus Zelf, die door de wereld gehaat werd? Daarom zegt de Heer: *“Als de wereld u haat, weet dat zij Mij eerder dan u heeft gehaat. Als u van de wereld was, zou de wereld het hare liefhebben; maar omdat u niet van de wereld bent, maar Ik u uit de wereld heb uitverkoren, daarom haat de wereld u”* (Joh. 15:18-19). Zoals Hij is, zijn wij ook in deze wereld (1 Joh. 4:17). Wanneer wij

trouw zijn aan onze roeping, zullen wij vrij blijven van de wereld, zoals Hij het was en nog is.

De wereld en de jongeren

De eerste brief van Johannes waarschuwt ernstig voor het gevaar verstrikt te raken in het wereldsysteem. Speciaal jonge mensen, die een geestelijke groei en ontwikkeling doormaken, zijn vatbaar voor de verleiding die samengaat met wetenschap, kunst, literatuur, ontspanning, het politieke en sociale denken, muziek, sport etc. Het zijn allemaal pogingen om het menselijk leven op aarde te vergemakkelijken. Vaak wordt er een beroep gedaan op het idealisme, het goeddoen aan de gemeenschap. Velen gaan in op de roep van de 'tegenwoordige wereld' en schaden hun getuigenis door niet vrij te blijven van de wereldse begeerten.

Johannes echter zegt: *“Hebt de wereld niet lief, noch wat in de wereld is. Als iemand de wereld liefheeft, is de liefde van de Vader niet in hem. Want al wat in de wereld is: de begeerte van het vlees, de begeerte van de ogen en de hoogmoed van het leven, is niet uit de Vader, maar is uit de wereld. En de wereld gaat voorbij en haar begeerte”* (1 Joh. 2:15-17). De liefde voor de wereld, en de liefde van de Vader zijn onverenigbaar. De wil van God en de begeerte van het vlees, de begeerte van de ogen en de hoogmoed van het leven, staan tegenover elkaar. Wij kunnen niet twee meesters dienen. Wij moeten ons afzonderen van de wereld, die het oordeel tegemoet gaat, en de wil van God doen, opdat wij voor altijd mogen blijven.

Salomo's visie op de wereld

In beginsel was Salomo's wereld dezelfde als de onze. Ze bestond ook uit de dingen 'onder de zon'. Dingen die allemaal eindigen in ijdelheid en najagen van wind, een kwelling voor de geest. De Prediker tekent een algemeen beeld van de wereld op haar best. Deze wereld is somber en treurig, want het ontbreekt haar aan de kennis van de genade van God en de waarheid, dat Christus Jezus in de wereld is gekomen om zondaars te redden. Salomo besluit zijn overzicht van de dingen onder de zon met de woorden: *“Want God zal elke daad doen komen in het gericht over al het verborgene, hetzij goed, hetzij kwaad”* (Pred. 12:14).

Pas op voor de ten dode opgeschreven wereld. Wij zien in Daniël 2 wat God heeft geopenbaard over de wereld en haar afloop. Alle politieke, sociale en bestuurlijke systemen zien wij voorgesteld in het grote beeld van Nebukadnessar's droom. Zij zullen allemaal verbroken en verwoest worden door de Steen die zonder toedoen van mensenhanden van de berg losraakt (Dan. 2:45). Het uiterlijk van deze wereld gaat voorbij bij de verschijning van de Zoon des mensen ten tijde van het oordeel, wanneer Hij Zijn eigen koninkrijk zal oprichten (1 Kor. 7:31).

Laten wij denken aan onze hemelse roeping en de dingen bedenken die boven zijn en niet die op de aarde zijn (Kol. 3:2; Fil. 3:19). Laten wij wandelen door geloof en niet door aanschouwen, en het woord in gedachten houden: *“dit is de overwinning die de wereld overwonnen heeft: ons geloof”* (1 Joh. 5:4).

Oude Sporen 2011

